

Continua căutare

Era o zi de toamnă. Ieșeam de la școală. Fratele meu a venit alergând spre mine fluturând în mână o carte. Aspectul era același cu al multor cărți: titlul era scris cu litere mari, aurii, coperta galbenă, dar totuși ceva era special la acea carte. La început, nu știam ce carte este, apoi mi-am dat seama că este cartea mea mult dorită, a opta carte „Harry Potter”. M-am apropiat de ea, iar când am luat-o, mi-am dat seama că nu avea pagini. Am încercat să le caut, dar în locul lor am găsit o galaxie. Mirarea și emoția mea a fost mare și fără a ezita...am intrat în ea.

Pe mașină, am început să citesc primele pagini. Când am ajuns acasă, m-am schimbat, iar apoi m-am pus în pat, cu cartea în mână. Am intrat din nou în galaxie, citind zece, douăzeci, treizeci de pagini, nerăbdător să pătrund magia noii cărți și să-i dezleg misterele. După ce am cinat, aceeași poveste. În pat, cu cartea în mână, în noua galaxie. Spre bucuria mea, următoarea zi a fost sâmbătă. M-am trezit, am luat micul dejun și am intrat din nou în vraja cărții fără pagini, curios să aflu cât mai multe din cele necunoscute.

Deși sunt la al patrulea volum, citesc paralel și volumul opt, deoarece acest volum îmi oferă continuitate la celelalte șapte volume. Până acum, m-am împrietenit cu: Harry, Ron, Hermione, Neville, Ginny, Fred, George, Percy, Charlie și directorul Școlii pentru Vrăjitori și Vrăjitoare Hogwarts, Albus Dumbledore. Alături de Harry, am învățat să zbor pe mătură, să descopăr magia, să știu să mă lupt într-un duel vrăjitoresc. De la Ron am învățat să fiu curajos, chiar și atunci când îmi este frică, să îl ajut pe cel mai bun prieten al meu. De la Hermione am învățat să citesc mai mult, să perseverez, să îmi însoțesc prietenul, chiar și în cele mai dificile situații dacă este nevoie. Directorul Dumbledore m-a impresionat cu blândețea și căldura dăruită întotdeauna elevilor lui. Din acest ultim volum sper că voi descoperi ce înseamnă să fii fiul unui magician.

Întreaga serie de volume „Harry Potter” își vor pune amprenta pe sufletul meu, deoarece fiecare volum înțesește drumuri care merită a fi descoperite. Așa am aflat că putem urca spre tărâmurile nebănuite ale imaginației sau putem coborî ca-ntr-o lume pe de-a-ntregul adevărată. Am învățat că poveștile te fac și mai curios și dacă devii prietenul lor, ele îți vor oferi toată bucuria cunoașterii.

Am ajuns chiar în același colț din bibliotecă. De pe raft, vedeam că lipsește o carte: cartea galbenă cu litere aurii. Am așezat-o înapoi cu sfială, uitându-mă la ceas. Era ora nouă...ora de culcare.

Am urcat în pat, iar mama m-a întrebat dacă și această carte e o carte pe placul meu. I-am spus că am citit cea mai interesantă carte, ba chiar am trăit-o. Dar am păstrat toată întâmplarea într-un colț special al sufletului meu.